

CZU: 616-07(092)

AUREL PENU:
MEDIC, SAVANT, INVENTATOR, SCRIITOR

La cea de a 60-a aniversare a
asistenței medicale a raionului Hâncești
și a 50-a de la fondarea serviciului de diagnostic medical

„Nu există profesie mai nobilă și mai valoroasă decât cea de medic, însă nu fiecărui medic îi este dat s-o mânuiască.”
(Aurel Penu)

File din biografia profesională

Am avut o copilărie foarte grea. Am trecut prin război, foamete, tif exantematic, dizenterie, malaria, reumatism și multe, multe altele. Eram un copil năstrușnic. Din cauza comportamentului meu foarte activ au suferit mult biata mămică și învățătorii mei care, când am terminat școala, s-au bucurat că, în sfârșit, au scăpat de mine, dar care mai târziu vor spune că „fără mine școala a rămas pustie.”

În anul **1955** am absolvit școala medie nr. 1 din or. Hâncești.

În anul **1957** am absolvit școala de moașe și felceri din or. Tiraspol și m-am întors în orașul natal.

În **1957** am organizat un punct medical în Tehnicumul de construcție.

În **1957-1958** – serviciul militar în Armata Sovietică (comisar pe sănătate).

La întoarcere din armată, am insistat să fiu transferat în sat. În scurt timp, organizez în satul Bozieni construcția unui nou punct medical de felceri și moașe și reconstrucția unei case de maternitate, care deservea patru sate: Bozieni (secțiile I și II), Fârlădeni, Dubovca și Gura Galbenă.

În 1969, aceasta obține statut de Școală republicană cu experiență avansată în domeniul organizării deservirii populației rurale. Este vizitată de zeci de delegații naționale și de peste hotare.

În **1966** am absolvit Institutul de Stat de Medicină din Chișinău și m-am întors în Hâncești în calitate de medic-chirurg. După scurt timp, din motive de sănătate (sufeream de viciu cardiac dobândit și HTA), am fost nevoit să-mi schimb specialitatea de chirurg pe diagnosticul funcțional.

Cu regret, în vremea aceea nu existau asemenea servicii separate și specializări, însă eu cunoșteam la perfecție electrocardiograma, fonocardiograma

și investigația radiologică a inimii (le-am studiat de sine stătător, pentru a mă putea ajuta, fiind bolnav de viciu cardiac și hipertensiune arterială.)

M-am adresat Ministrului Ocrotirii Sănătății (fostului rector) Nicolae Testemițanu și i-am lămurit ideea mea de a organiza un serviciu de diagnostic în raionul Hâncești. El mi-a susținut ideea și, ca excepție, mi s-a înmănat o foaie de specializare pe 5 luni, cu dreptul de a studia investigațiile în clinicile din orașele Moscova, Leningrad, Novosibirsk, Vilnius, Kaunas, Kiev, Kislovodsk și Odesa, iar medicul-șef, Leonid Bardier, mi-a înmănat cărticica cu bani, pentru a cumpăra aparatul.

În **1966** fondez cabinetul raional Kotovski de diagnostic funcțional.

În **1967-1968** fondez prima secție, în Moldova și în URSS, de diagnostic funcțional în asistența medicală rurală, care a fost amenajată cu cele mai moderne dispozitive, unde, la sfârșitul anului 1968, se aplicau deja 18 metode de diagnosticare a sistemelor cardiovascular, vascular periferic, pulmonar, endocrin și nervos.

În **1977** fondez primul cabinet, în Moldova și URSS, pentru recepționarea și transmiterea electrocardiografei prin telefon la distanțe mari. Au fost înzestrate cu transmițătoare toate spitalele de sector, salvarea și trei raioane: Leova, Comrat și Lazovsc.

În **1982** fondez prima secție de ultrasonografie, în Moldova și în URSS, în asistența medicală rurală. Am căpătat posibilitatea să investighez toate organele organismului uman în mod real. În sfârșit, mi-am realizat marea dorință să ajut chirurgii, ginecologii și obstetricienii în urgențele chirurgicale.

Din **1982**, serviciul începe o colaborare fructuoasă cu toate instituțiile medicale (spitale raionale ale orașului Chișinău, republicane, catedrele Universității de Medicină a Republicii Moldova și din fosta URSS), în vederea confirmării concluziilor noastre.

În **1983**, secția noastră devine un centru de diagnosticare multilaterală în deservirea populației rurale, unicul de felul acesta în RSSM și în URSS.

Astfel, mi-am realizat ideea efectuării examenului multilateral complex asupra organismului uman, privit ca un întreg, ceea ce are o mare importanță clinică, de diagnostic și de profilaxie.

Ecografia a produs în medicina internă o revoluție informativă vizuală remarcabilă, ale cărei rezulta-

te, sunt ferm convins, vor rămâne valabile chiar și în condițiile celei mai înalte trepte ale progresului tehnic în domeniul investigației organismului uman.

Câteva secvențe din istoria și realizările serviciului de diagnosticare

Începând cu anul **1968**, secția obține statut de Școală republicană cu experiență avansată în domeniul organizării științifice a diagnosticului funcțional. În cadrul școlii se organizau seminare, conferințe republicane. Aici veneau studenți (din anii IV-VI), medici-practicieni, conducători ai instituțiilor medicale și savanți din Republica Moldova, din fosta URSS, precum și delegații de peste hotare.

În **1969**, secția obține statut de Școală republicană și Centru metodic cu experiență avansată în domeniul invenției, raționalizării și aplicării progresului tehnico-științific în medicina practică, unde a avut loc, pentru prima dată, ședința în deplasare a Consiliului științific profesoral al MS al Republicii Moldova sub conducerea profesorului Constantin Țăbârnă.

În **1969, 1974 și 1987**, secția a participat la Expoziția Realizărilor Economiei Naționale a RSSM și URSS, la care a fost distinsă cu diplome și premii bănești pentru aplicarea în clinica rurală a unor noi procedee de explorări de diagnostic, pentru ciclul de lucrări științifice publicate în domeniul organizării serviciului de diagnostic și implementarea rezultatelor progresului tehnico-științific în serviciul sănătății.

În **1977**, secția obține statut de Bază republicană pentru pregătirea specialiștilor în problemele înregistrării și transmiterii electrocardiografe prin telefon la distanțe mari.

În **1983**, datorită demersurilor, precum și solicitărilor directe ale mai multor persoane, prin scrisori, telegrame, apeluri telefonice, secția devine Centru (neoficial) de investigații (consultații) ultrasonore în medicina internă ale bolnavilor din Moldova, precum și din întreg teritoriul fostei URSS.

Unii, poate, vor interpreta aceste afirmații drept semn de orgoliu. Este dreptul lor s-o facă. Totuși, nu se poate contesta faptul că anume eu am fost primul medic din Moldova care a consultat cu eficiență 16 mii de pacienți din toate fostele republici ale URSS, propagând imaginea spitalului raional Hâncești și a Republicii Moldova pe tărâm internațional. Pentru mulți bolnavi era un vis să nimerească la noi la investigație și la consultație, iar pentru unii – ultima speranță. Și eu le dovedeam că speranța lor nu era zadarnică.

Pe parcursul a 50 de ani, în secție au fost introduse peste 40 de metode de investigare a organismului uman, care au făcut o adevărată revoluție științifică

în procesul de diagnosticare în practica clinică a raionului Hâncești, precum și a întregii republici, a reușit la viață zeci de mii de pacienți!

Pentru succesele remarcabile obținute în dezvoltarea și perfecționarea serviciului de diagnostic și cu prilejul *Zilei lucrătorului medical*, colectivul secției a fost de 32 de ori premiat cu locul I, iar activitatea sa a fost oglindită în presă de 41 de ori, în emisiuni radiofonice – de 14 ori, în emisiuni televizate republicane și unionale – de 11 ori. În 1990, la Studioul *Moldova-film*, regizorul Serghei Tcaci a turnat filmul documentar *Acest incomod Penu*.

Organizarea științifică a muncii

Realizările obținute de noi sunt un rezultat al folosirii cu succes a progresului tehnico-științific, al perfecționării și raționalizării procesului de muncă în diagnosticul funcțional și ultrasonor.

Pentru a utiliza mai rațional timpul de lucru în procesul explorărilor, au fost elaborate, pentru prima dată, formulare unificate de documentare a rezultatelor examenelor de diagnostic, ceea ce a creat condiții pentru a folosi la maximum potențialul tehnicii și cel al personalului, pentru a spori de 5-7 ori numărul explorărilor de diagnostic într-o unitate de timp, fără a pierde din calitate, și care sunt folosite până în ziua de azi.

Ca urmare a unor măsurări cronometrice a cheltuielilor de timp la diferite explorări cu scop de diagnostic, pentru prima dată în Moldova și în URSS, în 1968 am propus o unitate de muncă (10 min.), care ne-a permis să elaborăm normativele de muncă pentru medici și surori medicale.

Prin Ordinul MS al RM nr. 169 din 1988, aceste normative au fost introduse în Moldova sub numele *Aurel Penu*, ele contribuind în mare măsură la dezvoltarea serviciului de diagnostic și la reglementarea folosirii personalului în cabinetele și secțiile de diagnostic funcțional și ultrasonor în Moldova și în URSS.

Întreaga mea activitate științifică multilaterală s-ar putea împărți în câteva cicluri de lucrări:

- lucrări pe teme generale, ce abordează rolul medicinei și cel al medicului în valorificarea bunurilor materiale și a forțelor de muncă: relațiile dintre medic și pacient ș.a.;
- articole ce tratează problema organizării științifice a procesului de diagnostic în cabinetele și secțiile de profil, ale căror concluzii au fost apoi generalizate și comentate în lucrarea metodică *Организационные и методические вопросы службы функциональной диагностики*, Kotovsk, 1980, 67 p.;
- lucrări în care se analizează: diagnosticul activizării minime a procesului reumatic; veloergo-

metria în diagnosticul insuficienței coronare la diabetici; contribuții la rezolvarea problemei hipertoniilor simptomatice pe fond de tonzilită cronică ș.a.;

- lucrări consacrate experienței inovatorilor în aplicarea realizărilor științifice și a progresului tehnic, sintetizate în referatul *Problemele și perspectiva introducerii tehnicii medicale noi în practica clinică a asistenței medicale rurale*, prezentat la Congresul al III-a al Organizației Științifice Unionale de Medicină și Tehnică, Moscova, 1987;

- ciclul de lucrări (76 la număr) tratând posibilitățile ecografiei în diagnosticul patologiei întregului organism uman;

- autor al primelor acte normative și materiale metodice din Moldova și din fosta URSS referitoare la diagnosticul funcțional și cel ultrasonor;

- autor al 150 de lucrări științifice și 8 cărți, printre care și primul manual-atlas de ultrasonografie *Практическая эхография*, 1990, primul de acest gen în Moldova și fosta URSS, care a suportat trei reeditări și care a jucat un rol deosebit în pregătirea specialiștilor în ultrasonografie în Moldova, URSS și în lagărul socialist (mai târziu s-a constatat că a fost primul și în practica mondială); *Profesiunea mea*, 2002, *Трактат по клинической эхографии*, 2004, 624 p., *Профессия – жизнь*, 2005, *Cartea vieții mele*, 2010, 684 p. – lucrări înalt apreciate;

- ciclul de poezii scrise în limbile română și rusă, editate în ziare, reviste și pe site-ul www.stihi.ru;

- autor al 316 propuneri de raționalizare, din care 43% au fost apreciate ca invenții în domeniul perfecționării aparatajului, procesului și metodelor de diagnostic;

- participant cu referate și comunicări la 72 de conferințe, simpozioane și congrese naționale și internaționale, printre care și delegat la Congresul al IX-lea Mondial al Cardiologilor; Moscova, 1982. Toate noutățile acestor foruri științifice, sub formă de prelegeri, erau aduse la cunoștința colegilor de lucru.

În secție au fost susținute 2 teze de doctor și o teză de doctor habilitat în științe medicale (caz unic în istoria medicinei rurale, cred că și urbane, din Moldova).

Realizările personale

- medic cu două categorii superioare în diagnosticul funcțional și ultrasonor (trecând peste treptele II și I – caz unic);

- doctor în științe medicale al României, Iași, 1992 (primul medic din Moldova; după podul de flori, eu am deschis podul relațiilor științifice). Examenul pentru doctoratul de 4 ani în România, la cerința mea și prin Decizia de excepție pozitivă a Comisiei Supreme de Atestare a României, le-am susținut cu succes pe parcursul unei luni de zile;

- doctor habilitat în științe medicale al Moldovei, 1995 (peste 2 ani și 7 luni), primul medic din Moldova aflându-se în asistența medicală rurală.

- expert al Comisiei Superioare de Atestare a Republicii Moldova timp de șase ani (caz excepțional în știința Moldovei);

- membru al Consiliului Științific Specializat ai USMF N. Testemițanu;

- referent oficial la 7 teze de doctor și la una de doctor habilitat în științe medicale, conducător științific la o teză de doctor în medicină, recenzent la cinci cărți medicale;

- în 1980, în componența unei delegații de savanți ai URSS în România, cu succes am dus tratative (în limba română) în domeniul invenției și raționalizării în medicină. Ca răspuns, delegația română a vizitat Moldova și secția noastră;

- laureat și diplomant al multor Expoziții naționale și unionale (URSS) pentru introducerea în asistența medicală rurală a numeroase metode de diagnostic, invenții și raționalizări în perfecționarea procesului de diagnostic și pentru lucrările științifice publicate;

- decorat cu medalii, atestate și diplome de rang republican și unional;

- Raționalizator Emerit al Republicii Moldova, 1974 (primul medic din republică ce s-a învrednicit de acest titlu);

- Raționalizator Eminent al Republicii Moldova și al URSS;

- Eminent al Ocrotirii Sănătății din URSS;

- în 1974-1987, inclus pe Panoul republican de Onoare „Cei mai buni inventatori și raționalizatori ai RSSM”.

- decorat cu Medalia Pentru vitejie în muncă;

- decorat cu Ordinul Drapelul Roșu de Muncă;

- Cetățean de Onoare al orașului Hâncești (2002);

- inclus în lista personalităților remarcabile ale orașului Hâncești;

- inclus în lista personalităților remarcabile ale Republicii Moldova (itinerar documentar publicistic ilustrat, vol. nr. 7, pag. 167);

- Om al Anului (2004);

- deținătorul trofeului *Bufnița de marmură* – celui mai erudit și înțelept medic al raionului Hâncești (2011).

Întreaga mea activitate de medic-diagnostician a trecut printr-un zbucium de căutări, spre a pune știința și progresul tehnic în serviciul medicinei practice, iar cu realizările acesteia – a îmbogăți știința. Toate rezultatele pe care le-am obținut se datorează muncii creatoare, cu abnegație, căreia i-am sacrificat sănătatea și cei mai frumoși ani din viață, dar nu regret: am cu ce mă mândri și las o urmă adâncă pe acest pământ.

Credința în viață, capacitatea de a aprecia critic ceea ce am făcut pentru oameni, dorința de a face mai suportabile suferințele oamenilor mi-au dat un inepuizabil flux de energie pentru activitatea mea continuă.

Multe din cele concepute de mine am reușit să le transpun în viață. Aș fi vrut să fac și mai mult, dar viața mă grăbește, suferințele și bătrânețea apasă pe umerii mei și eu simt lucrul acesta zilnic, din păcate...

Și totuși, rămân mulțumit de viața mea profesională lungă, șerpuită prin vârtoarea vremii și viscolul invidiei. E adevărat, ea nu m-a cruțat, dar n-a putut nici să mă îngenuncheze, fiindcă puterea de voință și lupta pentru a supraviețui și a face bine au fost mai presus de toate. Am putut să realizez ceea ce mi-am propus, am devenit acel om care sunt, am păstrat marea dragoste pentru profesie, pentru neamul din care am provenit, nu mi-am pierdut omenia și, împăcat, pot continua, pentru a termina misiunea mea pe această planetă, care se numește „Pământ”, cu următoarele versuri:

*Viața m-a trecut prin focul cel cumplit,
Soarta des m-a pus la încercare,
Dar, păstrându-mi darul de-a munci,
M-am înălțat, să stau doar în picioare.
Rămâne totul în trecut și viața nu se-ntoarce.
Nu-mi pare rău c-așa trecut-au anii,
Căci am făcut doar bine și ce-mi place
Și las o urmă pe pământ, să afle și urmașii.*

Astăzi sunt în sărbătoare

*Trecut-au ca odinioară
Șaizeci de ani în chinuri mari,
Și astăzi sunt în sărbătoare,
Dar nu mi-e dulce, mi-e amar.*

*De azi, pornește-n viața mea
Numai o singură cărare
Și poticnindu-mă, sper, voi călca
Spre-o nouă aniversare.*

*Dar nu regret, căci am trăit
O viață plină și „bogată”,
Și pe unde am călcat,
Lăsam o urmă apăsată.*

*Eu nu admir această aniversare,
Ce, vrând-nevrând, te duce spre apus.
Oricât de dârz te ții tu pe picioare –
Ea fără milă te apleacă-n jos.*

Aurel Penu

Aprecieri

Stimate Aurel Iurievici,

Vreau să-mi exprim recunoștința și marea mulțumire pentru tot ce ați făcut pentru mine ca medic-diagnostician și ca Om. Eu am suferit mult și timp îndelungat. Am făcut zeci de investigații la noi, la Blagoveșcensk, și la Moscova, dar mereu mă întorceam acasă fără o diagnoză definitivă. Sunt recunoscătoare televiziunii, care a difuzat un film documentar despre experiența Dumneavoastră în diagnosticarea diverselor maladii. Anume Dumneavoastră mi-ați stabilit diagnoza corectă – calcul inclavat în fater, icter mecanic – și ați exclus diagnoza stabilită la Moscova: cancer al căilor biliare. E adevărat, doctorii noștri, inițial, nu s-au apucat să mă opereze, stăteau la îndoială în privința concluziei Dumneavoastră, dar, datorită insistenței pe care ați manifestat-o („Bolnava necesită intervenție chirurgicală, pentru corectitudinea diagnozei port răspundere juridică”), șeful de secție m-a operat și, când concluzia s-a confirmat pe deplin, el a spus următoarele cuvinte despre Dumneavoastră: „Acest medic nu-i, pur și simplu, un specialist de înaltă calificare; el este un diagnostician cu har de la Dumnezeu...”. Eu și cei trei copii ai mei Vă mulțumim pentru faptul că mi-ați dăruit a doua viață. Vom veni neapărat la Dumneavoastră în ospeție.

C.P. Nikolaeva,
Blagoveșcensk, 23.07.1989

* * *

Mult stimat Aurel Iurievici,

ieri am văzut întâmplător cartea Dvs. „Ecografia practică”. L-am implorat pe cel care o avea să mi-o împrumute pe o seară și am fost de-a dreptul zguduită – am citit-o pe nerăsuflăte, mai ales că Vă cunosc personal: am fost împreună la perfecționare în problemele diagnosticului funcțional la profesorul Kușakovski, la Leningrad... M-a impresionat enorm faptul că Dvs., medic practician, ați făcut aceasta de unul singur – ați scris o carte atât de necesară nouă, tuturor, dar care, din păcate, a apărut într-un tiraj mic (3900 ex.). Cartea cuprinde niște imagini excelente, totul este redat cu simplitate și accesibil, este ceva extraordinar! Vă spun un „Mulțumesc mult” din partea tuturor medicilor noștri. Regretăm doar că trebuie să stăm la rând pentru a obține cartea Dvs. Așteptăm nerăbdători cu toții următoarea Dvs. carte...

Medic Klimkina Aleksandra Vladimirovna,
1990, or. Lipețk

* * *

Spune-mi cine ești, domnule de la Hânțești

Halatele albe de provincie. Marele incomod de la Hânțești și marele doctor de pretutindeni

Revenim la normal atunci când vorbim nu numai despre Patrie, dar și despre ei...

... În anii '80, la Hâncești, doctorul Penu executa majoritatea investigațiilor medicale, descoperite la acea frântură de secol. La Hâncești era concentrată cea mai modernă tehnică medicală de investigare. A făcut rost de acest utilaj tot doctorul Penu, avându-se de bine cu multe persoane influente de la Moscova și Chișinău. Pe atunci, ministru al ocrotirii sănătății era Chiril Draganiuc. Colegii mai invidioși îl numeau pe Penu „favoritul ministrului”. Poate că și era Penu favorit, dar e vorba de altceva. De faptul că domnul ministru Draganiuc a știut în cine să investească acel utilaj deosebit de costisitor. Și a mizat pe acel care poate face cocteil din știință și practică. Pentru că, în foarte multe cazuri, alți miniștri au dat celor care pricepeau cu aproximație medicina în general. Penu le-a demonstrat colegilor invidioși că nu vrea să facă carieră, ci vrea să pună tehnica modernă și propria lui minte în slujba celor care suferă. Și a izbândit. A izbândit cu ceea ce a înmagazinat pe parcursul anilor. Puțini știu că, pe timpuri, majoritatea șefilor mari din Chișinău (dar și din multe foste republici unionale) veneau ca să vadă ce au în burtă, sau în alt loc, la Hâncești, la Penu. Pentru că Penu, pe lângă tehnica modernă, mai avea și cap pe umeri. Și nu cerea de la ei apartament în centrul capitalei.

... Aurel Penu, distinsul medic de la Hâncești, nu lucrează la Chișinău din cauză că nu-i place subordonarea prostească. Mulți de la Hâncești știu că Penu nu cere nimic. El are nevoie doar să fie lăsat în pace să lucreze.

Dacă ar ticlui cineva un top al fanatismului profesional, Penu ar fi mereu primul. Știm că dumnealui n-are nevoie de complezențele noastre, dar dacă n-am fi observat lucrul acesta, lumea ne-ar avea de proști.

Stan Lipcanu
(revista „Săptămâna”, 27.12.1996)

* * *

Mult stimat Aurel Iurievici,

În sfârșit, a ajuns și la mine cartea Dvs. și mă grăbesc să Vă răspund. Ați scris o carte admirabilă și de mare folos.

Mai întâi de toate, această carte este una artistică. Povestirea Dvs. este amuzantă și captivează cititorul. Chipurile de oameni, personalități cu care Dvs. ați contactat, descrierea evenimentelor la care ați luat parte activă te cuceresc și se memorează ușor. Stilul acestei cărți este un stil inventat de D-voastră și izvorăște din adâncul sufletului autorului.

Cea mai puternică impresie mi-a lăsat-o descrierea copilăriei și adolescenței. Tinerii contemporani trebuie să știe prin ce greutăți și chinuri au trecut părinții și bunicii lor, până și-au cucerit un loc sub

soare. Și, desigur, dragostea nesecată față de lucru, de tot ce-i nou, care V-a și înrudit cu Chiril Alexeievici Draganiuc. Vorba este nu numai de introducerea și perfecționarea noilor metode de diagnosticare, ci și de ajutorul curabil real acordat bolnavilor ignorați de alți colegi din lipsă de profesionalism, de atitudinea față de lucru, slujirea neprecupețită pentru societate (așa își înțelegeau misiunea lor medicii de zemstvă în secolul XIX, pe unii încă am apucat să-i cunosc în depărtata mea copilărie).

Multe din cele scrise de Dvs. coincid și cu părerile mele despre locul medicului în societate. Vă mulțumesc pentru cartea Dvs. Sunt ferm convins că ea va aduce mult folos în educarea generației tinere. Eu aș propune ca această minunată carte a vieții și profesiei să fie studiată în colegiile și universitățile de medicină.

Vă doresc sănătate, sănătate și iar sănătate!

Cu mare stimă,

Albert Vilderman (Israel), profesor

* * *

Mult stimat Aurel Iurievici,

Purtători de informație bogată științifică sau vitală sunt mulți, dar pentru a o materializa în formă de carte bună, este nevoie de talent. Sunt sincer bucuros că viziunea mea despre capacitățile Dvs. s-au realizat pe deplin. Această carte V-a mai înmulțit rândurile „binevoitorilor”, dar Dvs. deja sunteți obișnuit cu șicanele lor.

Calea Dvs. în medicină și în știință este un fenomen pe meleagul nostru moldovenesc. Primul basarabean, în 1992, ați devenit doctor în medicină al României, în 1995 – doctor habilitat în medicină al Moldovei. Ați mai creat un precedent în istoria științei Moldovei, fiind timp de 6 ani expert al comisiei medicale în Comisia Supremă de Atestare a Moldovei, conducător științific, recenzent de cărți, referent oficial al multor disertații, membru al consiliilor științifice specializate *Medicina internă* ale Universității de Medicină și Farmacie N. Testemițanu – și toate acestea au fost făcute în timp ce Vă aflați la slujbă în asistența medicală rurală a raionului Hâncești. Consider că în istoria Moldovei sunteți un caz unic.

Lucrarea *Cartea vieții mele* trebuie să fie studiată în universitățile republicii. Sunt convins, ea poate servi drept ghid didactic în experiența cum trebuie de prețuit și de trăit viața, cum trebuie de ales și de iubit profesia.

Academician Boris Melnic

* * *

Mult stimat Aurel Iurievici,

Universitatea de Medicină și Farmacie N. Testemițanu a omagiat 60 de ani. Pe parcurs, am avut

și avem profesori universitari de talie înaltă. Luând cunoștință de volumul tău *Tratat în medicina clinică*, iar apoi citind cartea *Professia – jizni*, am încercat să fac o comparație între ei și tine și m-am convins că un al doilea Penu, cu diverse capacități și toate ajunse la un înalt profesionalism, n-a existat și nu există. Sunt ferm convins că în istoria acestei universități vei rămâne de nerepetat.

Să nu crezi că exagerez sau îți aduc laude nemeritate, am înțeles că nu prea ai nevoie de ele, dar vreau să-ți fac o plăcere. Mă mândresc cu tine fiindu-mi coleg de facultate și mult mă mir cum egoismul și invidia moldoveanului, care te-au urmărit nemilos pe parcursul activității, nu te-au făcut să îngenunchezi. Ai fost și rămâi supus numai raționalismului.

Ștefan Plugaru, doctor în medicină,
profesor universitar, coleg de facultate

* * *

Mult stimat Aurel Iurievici,

Te cunosc din 1966, când ai venit în spitalul din Hâncești (atunci Kotovsk) – un simplu medic tânăr, ca atâția alții. Pe parcursul a 50 de ani și-am urmărit activitatea. Tot ce-ai făcut, activând într-un spectru atât de larg, pentru un om chiar cu bune capacități mintale, este de nerepetat. Strămoșii tăi te-au îmbibat cu atâtea capacități diverse, iar tu le-ai folosit iscusit și pe toate le-ai adus până la logica lor desăvârșire. Referindu-mă la cartea *Professia – jizni*, îți spun că ea va fi citită cu mare interes și peste o sută de ani.

Constantin Smolin, jurnalist

* * *

Colectam material pentru cartea *Chiril Draganiuc – evocări* și atunci, la îndemnul mai multor medici din capitală, l-am contactat pe doctorul, profesorul, fenomenalul Aurel Penu din Hâncești. După doar câteva mărturisiri ale Domniei sale, am înțeles de ce ministrul Ch. Draganiuc a ținut mult să-l aibă de prieten (moment răscunoscut în comunitatea medicală): ambii s-au dovedit a fi fanați în vederea însușirii și aplicării tehnicii medicale moderne în ramura pe care o profesază, natura i-a înzestrat cu caractere puternice, de criță, ei rămânând mereu supuși dorinței de a se depăși pe sine, de a face cât mai mult bine semenilor. În fine, ulterior am citit unele cărți ale acestui specialist performant, cu nume scilicet Aurel Penu, rămânând plăcut surprins de harul său medical, dar și de cel literar. Face poezie, pictează, inventează, știe a scrie palpitant despre viața, lupta și munca sa, trăite și frământate la limite înalte.

În condiții de țară, cu toate minusurile și plusurile traiului de aici, să deschizi un cabinet, apoi un Centru de diagnostic, pe care îl conduci deja 43 de ani, devenind – prin perseverență și talent profesional – cunoscut și respectat, căutat și „exploatat” la dimensiunile raională, republicană și internațională; să depistezi atâtea maladii și patologii, aducând în consecință speranța vieții în mii de inimi; să faci sinteze și să cercetezi fenomenele, susținând teza de doctor în medicină la Iași, de doctor habilitat la Chișinău; să lupți eroic cu bolile care-ți macină organismul, ieșind mereu învingător; să scrii, în definitiv, prin nopți și ani de nesomn un TRATAT de ecografie clinică de 620 de pagini cu analiza a 216 mii de cercetări-cazuri, tratat recenzat de savanți din Rusia, România și Moldova, ilustrat în mod excepțional și tipărit într-o ținută tipografică excelentă; să fii total poziționat în epicentrul reformelor ce se produc în medicină – înseamnă ceva!

Înseamnă foarte mult, dacă ne gândim la starea efemeră a vieții, fiți de acord. Păcat că nu a dat de dumnealui scriitorul, romancierul, căci, vai, ce erou de roman gata răsplămădit ar afla în persoana sa! Să ne bucurăm că avem în preajmă asemenea figuri proeminente, caractere integre, cu aplicare și dăruire către cei suferinzi și nesuferinzi...

Ion Stici, publicist

* * *

Cartea *Tratat de ecografie clinică* a atras o atenție deosebită (astăzi, în spațiul internetului, este socotită ca cea mai valoroasă în domeniul investigației ecografice a organismului uman). Vreau să citez doar câteva extrase din primele aprecieri asupra cărții mele, care confirmă cuvintele profesorului, rectorului Universității de Medicină din Iași, Carol Stanciu: „Să scrii o carte este foarte greu. Să scrii o asemenea carte – e o faptă eroică”.

Profesorul C. Țăbâră: „Dumneavoastră ați scris o carte care nu are egal în istoria științei medicale din Moldova”.

Profesorul V.N. Demidov din Moscova: „Cu cartea Dumneavoastră și cu Dumneavoastră trebuie să se mândrească nu numai Moldova, ci și întreaga lume științifică”.

O mare surpriză pentru mine a fost ziua (28.04.2015, ora 18:00!) în care m-a sunat Valerian Revenco, Ministrul Sănătății și Protecției Sociale al Republicii Moldova, care m-a felicitat cu ocazia apariției cărții și mi-a spus: „Aurel Iurievici, sunt încântat de cartea Dumneavoastră – un adevărat roman despre posibilitățile medicinei moderne, care n-are egal în Moldova...”

Aurel Penu